

‘Laat de kinderen tot Mij komen....’

door J. den Admirant

Jesaja – en alle profeten van Israël- zagen uit naar de komst van de Messias. Zijn eerste en Zijn tweede komst, die zij als één zien. En daarbij speelt de Menswording van Gods Zoon de centrale rol. Wat de laatste tijd beter tot mij begint door te dringen is het wonder van de eerste dertig jaar van Jezus’ leven op aarde. Dag in, dag uit zagen mensen Hem. Temidden van het alledaagse leven. Jezus had jaar in, jaar uit deel aan het gewone leven. Hoe rijk putte Hij daar later uit in Zijn onderwijs. Maar *niemand* wist – behalve Jozef en Maria- dat Hij God was in menselijk vlees! Met geen woord sprak Hij daarover! Wat een nederigheid. Hij heeft niet, zoals wij, een poging gedaan aan God gelijk te zijn. Hij was God! Maar Hij heeft Zichzelf vernietigd, zegt Paulus. Zijn Goddelijke heerlijkheid afgelegd. Ter wille van ons! Pas als Hij in die vernedering tot het uiterste gegaan is – gehoorzaam tot de dood van het kruis!- verheft de Vader Hem boven alle machten en goden en geeft Hem een Naam boven alle Naam. “Opdat in de Naam van Jezus zou buigen alle knie van degenen die in de hemel, en die op de aarde en onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid van God de Vader” ¹(Fil. 2:11). Intussen is het deze Jezus – en niemand anders- vol van genade, waarheid en heerlijkheid, Die zegt, ook vandaag:

‘Laat de kinderen tot Mij komen, en verhindert hen niet, want van zodanigen is het koninkrijk Gods’.

‘....en Mijn vermaken waren met de mensenkinderen’

Als er Eén recht heeft op de kinderen, dan Jezus! Voordat Hij, de eeuwige Wijsheid, de bergen, zeeën, aarde en hemelen schiep, speelde Hij voor het aangezicht van de Vader. Hij verheugde Zich in de wereld van het aardrijk....die er nog niet was. *‘En Mijn vermaken waren met de mensenkinderen’.*² God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is een fontein van liefde, leven, vrede en blijdschap. Zo vol, rijk en overvloeiend aan heerlijkheid, leven en liefde, dat Hij het heelal schiep, met de aarde en de mens als middelpunt, om mensen in Zijn liefde en hartsgeheimen te laten delen. Op een dag was het zover. Het was alsof de Vader tot Zijn Zoon zei: ‘Mijn Zoon, Gij hebt U zolang verheugd in en vermaakt met de mensenkinderen, het wordt tijd dat we ze gaan scheppen!’ God kon Zijn heerlijkheid niet langer voor Zichzelf houden. Hij *moest* Zijn liefde delen. De Vader riep door de Zoon en om Zijn Zoon door Zijn machtswoord en Geest het heelal in het aanzijn. Met de aarde en de mensen als middelpunt.

‘Laat de kinderen tot MIJ komen....’

---

¹ Filipp. 2:11

² Spr. 8:30,31

Zodra de machten der duisternis Gods plan meenden verstoord te hebben, openbaarde God Zijn verlossingsplan. Zijn eigen Zoon zou Mens worden! De Herder van de kudde, werd als een Lam, een nietig klein Kind geboren. En toen dit Kind alle stadia, van baby, peuter, kleuter, klein kind, tiener, jongere tot de volwassenheid toe had doorleefd, begon Hij het werk waar de Vader Hem voor geroepen had. Ondergedompeld in water en Geest, begon Hij te leren, en Zijn hart en liefde met zondaren te delen. Daar vielen de lammeren van de kudde niet buiten. Integendeel, zij allereerst moesten met Zijn hart vol genade en ontferming in aanraking ge bracht worden. Hoe bestaat het, dat ‘volwassen’ mannen menen Jezus een dienst te bewijzen, door moeders (en wellicht ook vaders) met hun kinderen terug te sturen. Godsdienst (religie) is de grootste vijand van het Evangelie. Kinderen moeten niet in een bepaald leerstellig keurslijf gedwongen, of in een keurig godsdienstig pakje gestoken worden, zij dienen regelrecht bij Jezus gebracht te worden. ‘Laat de kinderen tot MIJ komen...’, zegt Jezus. Tot Mij, de Herder en Leraar bij uitstek. Wie heeft meer liefde en genegenheid voor de allerzwaksten van de kudde, speciaal voor de kinderen dan Jezus?

‘...en verhinder hen niet...’

Het Woord van God wordt maar al te vaak versmald, ja verminkt om het naar onze leerstellige pijpen te laten dansen. Terwijl Jezus Zelf zegt: ‘de wind blaast waarheen hij wil’³, schrijven velen de Geest de wet voor. Hij moet volgens *dit* stramien, zus en zo werken. Maar Hij blaast waarheen *Hij* wil. Iedere geboorte is een wonder, iedere wedergeboorte ook. Maar evengoed als wij mensen het lef hebben, in het proces van wording in de moederschoot in te grijpen, zo kunnen wij ook met onze vuile vingers proberen het werk van God te dwarsbomen. De Heilige Geest werkt helemaal niet altijd zo ‘onweerstaanbaar’ als mensen beweren. Zei Stefanus niet tegen de Schriftgeleerden van zijn tijd: ‘*gijlieden wederstaat altijd de Heilige Geest, gelijk uw vaders, alzo ook gij*’?⁴ En zei Jezus Zelf niet: ‘*Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt de sleutel van de kennis weggenomen; gijzelf zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd*’⁵? De statenvertaling vertaalt hier zeer correct. Er staat niet dat zij mensen die ‘trachten binnen te gaan’ verhinderden, maar ‘die ingingen’, dat wil zeggen, mensen die bezig waren het koninkrijk Gods binnen te gaan, hebben zij dat belet! Je moet maar durven! Maar het gebeurt vandaag de dag nog, aan de lopende band. Links en rechts! Op een vrijzinnige en op een rechtzinnige manier. Of je nu rechts of links uit de boot valt, dat is om het even. Dat volwassen mensen op een quasi-vrome manier belet worden naar Jezus te gaan is al zeer bedenkelijk. Maar dat *kinderen* verhinderd worden tot Jezus te gaan, dat doet Hem Die de zachtmoedigheid en nederigheid Zelve is, in toorn ontvlammen. Laten wij ons haasten man en paard te noemen.

Hindernis nr. 1: ‘geen tijd’

---

³ Joh. 3:8

⁴ Hand. 7:51b

⁵ Luk. 11:52

De massa vandaag in Europa heeft, als zij niet uitkijkt, geen tijd om behouden te worden. De kinderen dreigen in die maalstroom meegezogen te worden. Er is overal tijd voor: voor winkelen, sporten, hobby, eindeloze feestjes, vakantie, carrière, zelfs voor een hele serie hele godsdienstige activiteiten. Maar wie heeft tijd om samen met zijn kinderen naar Jezus te gaan? En dat terwijl die weg dag en nacht nog open staat voor wie eerlijk en oprecht zijn of haar zonde belijdt aan de voet van het kruis?

Hindernis nr. 2: 'onecht zijn'

Als wij als ouders of ouderen die verantwoordelijk zijn voor de kinderen van onszelf, de buurt of de gemeente een spelletje maken van 'Godsdienst' misleiden wij de kinderen. Als kerkgang, bijbellezen en bidden een verplicht nummer zijn, terwijl ons hart ver bij God en bij Jezus vandaan is, is ons hele godsdienstige leven een vlag die de lading niet dekt. Als Jezus niet de Hoofdpersoon van ons leven is maar dominee X, theologie Y of kerk Z dan worden kinderen geleerd als zou het daarom gaan. Maar het gaat om Jezus, Gods geliefde Zoon. *'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien'*.⁶ Laat de kinderen tot **Mij** komen....!

Langzamerhand is diefstal het enige in Nederland dat echt niet mag. Echtbreuk, afgoderij, laster, vloeken, liegen, begeren, jaloezie, doden van ongeboren levens, ouders ongehoorzaam zijn, het huwelijk om zeep helpen en een in Gods ogen gruwelijke levenswijze nota bene 'kerkelijk' inzegenen (God is natuurlijk de grote Afwezige in zo'n dienst!), het kan allemaal probleemloos, maar kom niet aan mijn spulletjes. Conclusie: het stinkende geld is ons godje, armoedzaaiers dat we zijn. En onze kinderen worden met die geldgod vergiftigd. Vele kinderen worden de ganse dag gedumpt in de kinderopvang, want o, die centjes..... En intussen staat Jezus met pijn in Zijn hart te wachten of er misschien anderen zijn, die deze kinderen bij Hem brengen. Prijs God voor elke biddende vader, moeder, opa, oma, buurvrouw, broeder of zuster, kinderwerk (st)er die liefde en aandacht investeert in de kinderen.

Hindernis nr. 3: veroordeling

Let wel: een vermaning is geen veroordeling. Vermanen is een daad van liefde, om die ander te redden. Veroordelen is niet uit God. Jezus oordeelde niemand. Hij zei de mensen ronduit waar het op stond. Maar altijd gaf en geeft Hij hoop. Er is niets zo funest voor kinderen, dan het breed uitmeten aan tafel van iemands zonden of zwakheden. Of dat nu de vader of moeder zelf betreft, de leraar op school, de buurvrouw, de politie, de regering, de clubleiding of kerkenraad. Kinderen kunnen soms keihard zijn tegenover elkaar. Dat moet niet gevoed worden door Jan en alleman over de hekel te halen. Zo vertroebelen wij het beeld van Jezus, Die ook die meester of juffrouw, dat buurkind of wie ook graag bij Zich ziet komen in berouw. Laten wij liever een voorbeeld aan Daniël nemen. Die beleed de zonde van zijn eigen volk, overheden, koningen en profeten, *alsof hij het zelf allemaal gedaan had*. En dat maakte diepe indruk op God. Hij stuurde zelfs in

---

⁶ Joh. 14:9

antwoord op zijn gebed de engel Gabriël met een rijke boodschap (wat maar drie keer in de hele Bijbel voorkomt!).⁷

Hindernis nr. 4: afwijzing

Is het u ook wel eens opgevallen, dat wij zo gemakkelijk vanuit een onverwerkte, innerlijke pijn op iemands fouten reageren? Wij kunnen pas werkelijk onze kinderen op een gezonde manier met Gods Vaderhart in Jezus bekend maken, als wijzelf ons hebben leren zien als zondaren die door God in Jezus verzoend en aanvaard zijn. Wie roemt in het kruis, mag er zijn. Die heeft ook geen behoefte, zijn eigen kinderen of die van anderen te laten voelen dat zij niet goed, verwerpelijk of iets dergelijks zijn. Er zijn gezonde schuldgevoelens en ongezonde. Wie met een boog om het kruis heen loopt, raakt het pak van zijn schuld nooit kwijt. Erger, hij of zij maakt het ook zijn eigen kinderen nodeloos moeilijk. Wie naar Jezus vlucht, erkent zijn schuld, belijdt die, en...wordt er op staande voet van vrijgesproken. *‘Wij dan, gerechtvaardigd zijnde door het geloof, hebben vrede met God, door onze Heere Jezus Christus’*.⁸ **Hebben**. Dat is niet: ’t kan vriezen of dooien. Maar dat is: zekerheid, de blijde wetenschap: ‘Ik ben van mijn Liefste, en mijn Liefste is van mij, Die temidden der leliën weidt’.⁹ Wie leeft in de zekerheid een kind van God te zijn, heeft de handen vrij om de kinderen die hem of haar zijn toevertrouwd, bij Jezus te brengen.

Hindernis nr. 5: vrije opvoeding

Onze kinderen opvoeden om in de vrijheid van de kinderen Gods te leren wandelen, is heel wat anders dan wat men ‘vrije opvoeding’ noemt. Dat is in feite je reinste slavernij. Het is wel erg naïef, te menen dat het kind zelf maar moet bepalen wat hij of zij wil. Wij zijn geschapen om ons hele leven als een levend dankoffer aan God te wijden. De ‘vreze des HEEREN’, het ontzag voor God is niets dwangmatig. Het is vanuit de liefde en het diepste respect voor God, Zijn Woord en wil erkennen. Job kon zeggen van zijn leven, toen de kinderen nog om hem heen waren, dat ‘Gods vertrouwelijke omgang in zijn tent toefde’¹⁰ Woont God met Zijn Heilige Geest in ons? Is Hij onze dagelijkse Gids, Herder, Raadsman? Vervult het ontzag voor Hem ons huis? Proeven de mensen die bij ons binnen komen die atmosfeer van ‘vreze des HEEREN’? Zodra iemand de geboden van God ‘zwaar’ vindt, schort er wat aan de liefde tot God. Want Hem liefhebben boven alles en Zijn wil doen is een feest, louter vreugde. *‘Uw inzetten zijn mij gezangen geweest, ter plaatse mijner vreemdelingschappen’*.¹¹ Vrije opvoeding is geen bewijs van liefde maar van schromelijk gebrek aan liefde. *‘Wie de roede spaart (St.vert.: inhoudt) haat zijn zoon, maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg’*.¹²

---

⁷ Dan. 9:21; Luk. 1:19 en 26.

⁸ Rom. 5:1

⁹ Hooglied 6:3

¹⁰ Job 29:4 (vert. NBG ‘vertrouwelijke omgang’ is iets duidelijker dan ‘Gods verborgenheid’)

¹¹ Ps. 119:54

¹² Spr. 13:24

Hindernis nr. 6: geest van opstand

De ‘vrije opvoeding’ is gevolg van een opstandige, ongehoorzame geest. Nee, geen pleidooi voor een harde, liefdeloze, kille opvoeding. Ouders die de opstand in eigen hart ontdekt hebben, worden strenger voor zichzelf en milder voor een ander. Kinderen moeten –net als wij- met vallen en opstaan leren God te dienen. Maar als wij zelf met de geboden van God een loopje nemen, en de liefde en barmhartigheid verwaarlozen, moeten wij van onze kinderen niet iets beters verwachten. Asaf echter vermaant de vaders van Israël hun kinderen te leren Gods grote daden, ‘*opdat zij niet zouden worden gelijk hun vaders,.....een weerspanning geslacht....*’,¹³

Hindernis nr. 7: verwerping van Gods orde in het gezin

Gods orde in het gezin wordt door Paulus heel kernachtig en diep verwoordt: ‘*Doch ik wil dat gij weet, dat Christus het Hoofd is van iedere man, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus*’.¹⁴ Met andere woorden: zoals Jezus Zich aan de Vader onderwerpt, is de man onderworpen aan Jezus en de vrouw aan de man. Zolang de man beseft dat hij alles wat onder het dak van zijn huis plaats vindt, voor Jezus moet verantwoorden, zal hij zich aan zijn Hoofd Jezus spiegelen. Hoe gaat Jezus om met Zijn bruid? Zo dient hij met zijn vrouw om te gaan. Wat zou Jezus doen, als Hij als de grote Kindervriend bij hem thuis was? Zo moet hij met zijn kinderen omgaan. Dat kan alleen in de geest waarin dat prachtige kinderlied geschreven werd door ds. Jan de Liefde (19^e eeuw):

*Er gaat door alle landen
Een trouwe Kindervriend.
Geen oog kan Hem aanschouwen
Maar Hij ziet ieder kind.
De hemel is Zijn vaderland,
Hij is des Heeren Afgezant*

*Hij komt in alle huizen,
En waar een vrolijk kind
Zijn vader en zijn moeder
En God de Heer ’ bemint,
Daar woont Hij gaarne dag en nacht,
En houdt er over ’t kind de wacht.*

*Daar speelt Hij met de kind’ren
Zo vriend’lijk en zo zacht;
Hij deelt in hunne vreugde
En luistert naar hun klacht.
En ’t kind, dat naar Zijn lessen doet,
Wordt zacht en vriend’lijk van gemoed.*

---

¹³ Ps. 78:8

¹⁴ 1 Kor. 11:3

*En gaat het kind ter ruste
Die Vriend verlaat hem niet;
Bewaakt getrouw zijn bedje,
Dat hem geen kwaad geschied',
En wekt het in de morgenstond
En maakt hem vrolijk en gezond.*

Waar de orde van God omvergeworpen wordt, heerst een geest van opstand. Dan moeten we niet vreemd opkijken als diezelfde geest zich ook openbaart in ons nageslacht. De appel valt nooit ver van de boom....

Nee, dan Elkana nog eens. Een schoolvoorbeeld van een zachtmoedige man, die zijn vrouw in geestelijk opzicht hoger achtte dan zich zelf en haar de ruimte gaf. Daardoor kon Hanna haar gelofte gestand doen, en was haar gebedsworsteling uiteindelijk tot grote zegen voor het hele volk.¹⁵ Wat kan één vrouw die trouw op haar post is, een zegen betekenen voor de natie! De erkenning van Gods orde in huwelijk en gezin zet geen domper op het gezin of op de vrouw, maar doet haar pas echt tot bloei komen!

Hindernis nr. 8: verkapt ongeloof

Een achtste hindernis voor kinderen om tot Jezus te komen is: ongeloof bij degenen die voor hen verantwoordelijk zijn. Het is met ons volk zeer ernstig gesteld. Elke god (duivel, zegt Gods Woord)¹⁶ mag vrijuit aanbeden worden. Onze kinderen worden overspoeld met magie, hekserij, toverij en occulte zaken. Je mag ze vrij uitleveren aan de duivel. Maar breng ze niet bij Jezus, want dan bestaat de kans dat je wordt teruggefloten. Was het maar zo, dat dit enkel op 'neutrale gebieden' (zo die bestaan) het geval was. Veel ernstiger is het, als kinderen op een godsdienstige manier de weg tot Jezus versperd wordt. Is het bijbels, kinderen alleen maar te leren: 'vraag maar veel om een nieuw hartje?' Nee, Jezus zegt: *'laat de kinderen tot Mij komen'*. Sommigen bidden levenslang om een nieuw hart, terwijl ze het oude hart voor geen goud kwijt willen. Dezelfde God Die bij monde van Ezechiël belooft: *'Ik zal u een nieuw hart geven....'* zegt achttien hoofdstukken eerder: *'werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?'*¹⁷

Hindernis nr. 9: hoogmoed

In feite is dat natuurlijk hindernis nr.1. Maar we zijn maar ergens begonnen. Uiteindelijk hangt het een met het ander samen. Hoogmoed tegenover God is niets minder dan het beter weten dan Hij. Dat is precies wat Jezus de 'Wetgeleerden' van toen en nu verwijt. De sleutel van de kennis van Gods Woord is: het nederige ontzag voor Hem vanuit een diepe liefde. Een liefde die vraagt: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' Waar

¹⁵ 1 Sam. 1 en 2; vgl. ook Num. 30.

¹⁶ Deut. 32:17; 1 Kor. 10:18-21

¹⁷ Ezech. 36:26 en 18:31

die 'vreze des HEEREN' ontbreekt, gaan wij God de les lezen. Dan gaan we sleutelen en morrelen aan de Schriften, zodat zij zeggen wat *wij* ervan vinden, in plaats van wat *God* ervan vindt! Hoe licht kunnen wij Gods Woord ontkrachten en buiten werking stellen door onze eigen mening ervoor in de plaats te stellen.¹⁸ En dat gebeurt aan de lopende band! Om maar één voorbeeld van hoogmoed te noemen: de manier waarop mensen tegen Israël aankijken. Uit de Bijbel en de geschiedenis weten wij dat Israël een hardnekkig volk is. Is dat een reden dat God Zijn plan met Israël laat varen? Nooit! Al Zijn beloften, voor heel Israël en Juda zullen in vervulling gaan. Tot heil van alle volken!

Jezus zegt: *'Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden: één kudde, één Herder'*.¹⁹ Wie een Statenvertaling met tekstverwijzing heeft, wordt naar Ezechiël 37 geleid. In dit woord van Jezus gaat het om de twee delen van de ene kudde Israël: de 'schapen van deze stal' (Juda) en 'de schapen die van deze stal niet zijn' (Israël). Wie dit inzicht ontvangt, krijgt een brede visie voor de hele natie Israël, ook voor de Nederlandse natie, en voor alle volken. Dan is werken onder kinderen een heel dankbaar werk. En terwijl wij het Evangelie brengen bidt Jezus *'voor hen [ook de kinderen!] die door hun woord in Mij geloven zullen'*.²⁰

Hinderpaal nr. 10: onze kinderen niet serieus nemen

Kinderen kunnen evengoed, en zelfs gemakkelijker de Heilige Geest ontvangen dan menige volwassene. Zij zijn in het algemeen veel opener. Zowel naar het kwade als naar het goede toe. Kinderen zouden, als wij hen niet beletten, tot Jezus gaan! Kinderen die opstandig zijn, die aversie hebben tegen het Evangelie zijn door ouderen voorgeprogrammeerd! Jezus geniet van kinderen en neemt ze als voorbeeld voor ons, ouderen. Aan kinderen kun je vaak veel meer kwijt dan aan menige oudere. Laten wij oppassen, het kinderlijk geloof niet te doven! Onze Heere Jezus is de Goede Herder. Hij weet fijngevoelig en teder met ieder schaap, en elk lammetje om te gaan. Moge door deze uiteenzetting elke vader, moeder, grootouder, kinderwerker of wie maar met kinderen te maken heeft, zich aangemoedigd en geruggesteund weten door Jezus' opdracht: *'weidt Mijn lammeren'*²¹, en door de belofte: *'Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden'*.²²

Reageren naar: J. den Admirant, Vondelstraat 18, 7901 HR Hoogeveen; tel. 0528-220993 / 06-40872316;

j.den.admirant@ziggo.nl; www.jeruzalemofrome.nl

---

¹⁸ Mark. 7:7-13

¹⁹ Joh. 10:16

²⁰ Joh. 17:20

²¹ Joh. 21:15

²² Jes. 40:11